

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. F.**, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 11. 2012, č. j. 10 A 88/2012 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 4. 9. 2012, č. j. CPR – 7046 – 3/ČJ – 2012 – 009CPR – V231 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 24. 5. 2012 č. j. KRPC – 79493 – 19/ČJ – 2012 – 020023, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky uloženo správní vyhoštění na dobu dvou let. Současně byla žalobci stanovena doba k vycestování z území České republiky do třiceti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil žalobou ze dne 19. 9. 2012. Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 12. 11. 2012, č. j. 10 A 88/2012 - 22, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost ze dne 5. 2. 2013 doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 6. 2. 2013. Současně navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti, když uvedl, že nemá dostatek finančních prostředků, aby si mohl advokáta zaplatit, a zároveň nemá právní vzdělání, aby mohl adekvátně bránit svá práva.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl po předběžném posouzení kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[6] Podle § 49 odst. 2 věta první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) „*nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl.*“ Podle odst. 4 téhož ustanovení „*nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*“ Tuto právní úpravu je přitom podle § 42 odst. 5 s. ř. s. třeba aplikovat i na doručování písemností v soudním řízení správním.

[7] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.*“ Podle poslední věty téhož ustanovení „*zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Podle odst. 4 téhož ustanovení „*se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“

[8] Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 11. 2012 byl stěžovateli doručován do vlastních rukou na adresu pro doručování: Ž. t. 183, Č. B. Tuto adresu přitom sám stěžovatel uvedl jako adresu pro doručování již v záhlaví své žaloby ze dne 19. 9. 2012. Nejvyšší správní soud podotýká, že tutéž adresu pro doručování uvedl stěžovatel i na podané kasační stížnosti. Z doručenky do vlastních rukou, vztahující se k doručení napadeného rozsudku a k němu ve spise připojené, se podává, že stěžovatel jako adresát nebyl zastižen, a zásilka (písemnost) proto byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 12. 12. 2012 a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku (písemnost) vyzvedl. Vzhledem k tomu, že si adresát písemnost nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost za doručenou posledním dnem této lhůty, tedy dnem 27. 12. 2012 (když 22. 12. až 26. 12. byly dny připadající na sobotu, neděli nebo svátek). Písemnost byla následně dne 28. 12. 2012 vložena do adresátem užívané schránky.

[9] Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o opravných prostředcích včetně lhůty k podání kasační stížnosti, když se v něm uvádí, že „*proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém*

pokračování

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“

[10] Napadený rozsudek byl stěžovateli doručen fikcí ve čtvrtek 27. 12. 2012. Zákonná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto počala běžet v pátek 28. 12. 2012 a marně uplynula ve čtvrtek 10. 1. 2013. K jejímu zachování by tedy bylo třeba, aby kasační stížnost byla stěžovatelem nejpozději dne 10. 1. 2013 podána u soudu nebo tomuto zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z razítka podatelny Krajského soudu v Českých Budějovicích, vyznačeného na kasační stížnosti, však vyplývá, že tato byla stěžovatelem osobně podána teprve dne 6. 2. 2013, tedy téměř měsíc po marném uplynutí zákonné lhůty k jejímu podání.

[11] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] Protože byla kasační stížnost pro opožděnost odmítnuta, bylo zároveň nadbytečné, aby se soud zabýval návrhem stěžovatele na ustanovení právního zástupce.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu